

Den 31. maj 2003 afgav jeg min endelige rapport om min inspektion den 18. april 2002 af detentionen i Fredericia. I rapporten anmodede jeg Politimesteren i Fredericia og Justitsministeriet om udtalelser om nærmere angivne forhold.

Jeg har herefter modtaget udtalelser af 14. august 2003 fra Politimesteren i Fredericia og 10. og 12. november 2003 samt 15. december 2003 fra Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 2. Rapportgennemgang

Jeg konstaterede i rapporten at der i ingen af de 20 detentionsblanketter som jeg modtog, var forholdt fuldt ud i overensstemmelse med § 22, stk. 1, i Rigspolitechefens kundgørelse II af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer.

Jeg udtalte følgende herom:

”Det er beklageligt at der i intet tilfælde er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1.

Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe notatpligten efter kundgørelsens § 22, stk. 1, overfor de relevante medarbejdere.

Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Notatpligten er indskærpet.

Folketingets Ombudsmands henstilling er fulgt således, at det dels ved forannævnte indskærpelser og dels på daglige paroler med de vagthavende er indskærpet over for de vagthavende, at også notatpligten skal efterleves fuldt ud, ligesom alle rubrikker i detentionsrapporten skal udfyldes.

Indskærpelsen vil endvidere blive gentaget på de årlige temadage med vagthavendegruppen – næste gang den 9. september 2003.”

Justitsministeriet har desuden ved brev af 10. november 2003 anført følgende herom:

”Det fremgår af inspektionsrapporten sammenholdt med politimesterens udtalelse, at der i ingen af de 20 rapporter, som Folketingets Ombudsmand har gennemgået, er gjort notat i overensstemmelse med detentionskundgørelsens § 22, stk. 1. Det drejer sig om tilfælde af manglende afkrydsning i rubrikken om påvirkethed, manglende notat om tidspunktet for lægeundersøgelse, lægens navn eller lægens bemærkninger samt manglende angivelse af tidspunkt for tilkald af læge. Det fremgår endvidere, at der i ingen tilfælde er sket afkrydsning af feltet vedrørende indhentning af oplysninger fra kriminalregisteret, at der i mange tilfælde mangler notat om tidspunkterne for tilbageholdelse, indbringelse og fremstilling samt, at feltet til angivelse af efter hvilken bestemmelse visitation fandt sted kun er udfyldt i 3 tilfælde. Dertil kommer, at rubrikken om angivelse i flere tilfælde ikke er udfyldt og at der i 19 tilfælde ikke er gjort notat i rubrikken om vejledning efter kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. § 21, stk. 2.

Justitsministeriet finder det beklageligt, at der i de omhandlede tilfælde ikke er gjort notat i overensstemmelse med detentionskundgørelsens § 22, stk. 1. Politimesteren har oplyst, at det på baggrund af Rigspolitechefens rundskrivelse af 15. januar 2001 er blevet indskærpet over for ordenspolitiet at detentionskundgørelsens regler skal overholdes. Reglerne i detentionskundgørelsen er ligeledes blevet indskærpet ved modtagelsen af ombudsmandens foreløbige rapport den 24. januar 2003. Politimesteren har endvidere oplyst, at notatpligten derudover er indskærpet over for de vagthavende på daglige paroler og på de årlige temadage. Justitsministeriet foretager sig derfor ikke yderligere i denne anledning.”

Jeg har noteret mig det oplyste, og jeg foretager ikke yderligere vedrørende spørgsmålet om notatpligt efter kundgørelsens § 22, stk. 1.

I den endelige rapport var anført følgende:

”I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af pågældende, og hvis politiet ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i kredsen findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der i Fredericia politikreds har været foretaget en sådan undersøgelse, og i givet fald oplyse om resultatet heraf.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Der findes hverken forsorgshjem eller lignende i politikredsen. Nærmeste forsorgshjem, der på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer, er Overmarksgården i Kolding By.”

Jeg går ud fra at det oplyste betyder at politimesteren har foretaget en nærmere undersøgelse af eksistensen af såvel private som offentlige forsorgshjem mv. i politikredsen. Jeg foretager på denne baggrund ikke yderligere vedrørende spørgsmålet.

Ad punkt 2.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

I den endelige rapport var anført følgende:

”Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. § 2, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder kundgørelsen ikke anvendelse.

Under inspektionen blev det oplyst at detentionslokalerne samme dag kortvarigt havde været benyttet som venterum på grund af overbelægning af politistationens venterum.

I forbindelse med sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station 2 i København modtog jeg en udtalelse af 8. juli 2002 fra Rigspolitichefen der anførte at anvendelse af detentionerne som venterum er i overensstemmelse med detentionskundgørelsens § 2 'så

længe der i hvert enkelt tilfælde er foretaget en konkret vurdering af, om venterumsanbringelse undtagelsesvis kan ske ved anbringelse i detentionen, samt at det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte'. Justitsministeriet tilsluttede sig i en udtalelse af 9. august 2002 det af Rigspolitechefen anførte, og jeg tog i en opfølgingsrapport af 19. august 2002 det oplyste til efterretning.

Jeg beder politimesteren oplyse i hvilket omfang detentionslokalerne anvendes som venterum."

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

"I POLSAS findes der ikke muligheder for at lave en gennemsøgning af anholdelser, hvorved der kunne udfindes konkret anbringelsessted (detention eller venterum). Jeg har derfor foretaget en manuel gennemgang af anholdelsesbladene for 1. halvår 2003.

Der er herved udfundet 2 anholdelsesblade, hvoraf det fremgår, at den anholdte har været anbragt i detention, der i situationen har virket som venterum. De to tilfælde er:

- dels den 13. februar 2002, hvor en mand anholdtes for tyveri kl. 1540. Manden var ophidset og aggressiv og ville ikke lade sig tale til ro. Da der var travlt på stationen, hvor vagthavende var meget alene, valgte han at lade den anholdte anbringe i et detentionslokale, idet han derved havde mulighed for – via overvågnings TV – at følge den anholdtes 'færden'. Anbringelsen skete kl. 1600 og varede indtil kl. 1700, hvor den anholdte blev udtaget til afhøring og efterfølgende løsladt.
- dels den 9. marts 2003, hvor den vagthavende nu har oplyst, at der er tale om en fejl i afkrydsningen på anholdelsesbladet, idet den anholdte ikke har været anbragt i detentionslokale men i stedet i et egentlig venterum."

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 anført følgende:

"På inspektionsrapportens side 8 har Folketingets Ombudsmand anmodet politimesteren om at oplyse, i hvilket omfang detentionslokalerne også anvendes som venterum. Politimesteren har oplyst, at en anholdt den 13. december 2002 [jeg går fra at der skulle have stået 13. februar 2002, min bemærkning] blev anbragt i detentionen i en time, hvorefter han blev afhørt og løsladt. Om baggrunden for detentionsanbringelsen har politimesteren oplyst, at den pågældende blev anholdt på grund af tyveri, og at den pågældende var ophidset, aggressiv og ikke til at tale til ro. Det fremgår endvidere, at der var travlt på stationen, hvor

vagthavende var meget alene, og at den anholdte blev anbragt i detentionen, idet vagthavende derved havde mulighed for at TV-overvåge vedkommende.

Politimesterens oplysninger om detentionsanbringelsen den 13. december 2002 [jeg går fra at der skulle have stået 13. februar 2002, min bemærkning] rejser spørgsmålet, i hvilket omfang ikke berusede personer med en aggressiv adfærd kan anbringes i detentionen. Justitsministeriet har anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse herom. Justitsministeriet vil vende tilbage, når udtalelsen fra Rigspolitichefen foreligger.”

Rigspolitichefen har ved brev af 4. december 2003 anført følgende herom:

”Rigspolitiet skal i sagens anledning anføre, at politiets detentionslokaler primært skal anvendes til anbringelse af berusede personer. Det fremgår af detentionskundgørelsen § 2, stk. 2, at detentionerne dog også undtagelsesvis kan anvendes til tilbageholdelse af persongrupper som ikke er berusede. Tilbageholdelse af ikke berusede personer i politiets lokalemasser sker normalt i særligt hertil indrettede venterum. På politigården i Fredericia er der etableret et mere moderne venterum.

Rigspolitiet finder ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at kritisere den konkrete beslutning om anbringelse af en ikke beruset person i et detentionslokale.

Rigspolitiet har ved sin afgørelse lagt til grund, at tilbageholdelsen var relativ kortvarig (1 time), at tilbageholdelsen i detentionslokalet, som var videoovervåget, fandtes begrundet i den tilbageholdtes sindstilstand, og at der på tilbageholdelsestidspunktet ikke var personale til stede på politigården, som kunne sikre en mere normal og forsvarlig anbringelse af den tilbageholdte.

Rigspolitiet har med en kopi af dette brev mindet Fredericia politi om, at tilbageholdelse af ikke berusede personer som en alt overvejende hovedregel ikke bør ske i et detentionslokale, idet politikredsen råder over mere moderne venterum, som normalt skal anvendes til den nævnte art af persontilbageholdelse.”

Justitsministeriet har i brev af 15. december 2003 henholdt sig til Rigspolitichefens udtalelse.

Jeg har noteret mig at Politimesteren i Fredericia i løbet af første halvår af 2003 kun i et tilfælde (den 13. februar 2003) har anbragt en ikke beruset person i et detentionslokale. Jeg forstår Rigspolitichefens udtalelse af 4. december 2003 således at Rigspolitichefen

fortsat er af den opfattelse at anvendelse af detentionslokaler som venterum kun er i overensstemmelse med detentionskundgørelsens § 2 så længe der i hvert enkelt tilfælde er foretaget en konkret vurdering af, om venterumsanbringelse undtagelsesvis kan ske ved anbringelse i detentionen, samt at det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte, men at det konkrete tilfælde på grund af de anførte faktiske omstændigheder ikke giver fuldt tilstrækkeligt grundlag for at kritisere anbringelsen uanset at den ikke skete på foranledning af et ønske fra den anholdte.

Jeg har ikke fundet fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af placeringen af den anholdte i detentionslokalet i det nævnte tilfælde.

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”Det fremgår af kundgørelsens § 1, stk. 4, at tilbageholdelse efter stk. 2, nr. 1-4, skal fremgå af detentionsrapporten, jf. kundgørelsens bilag 1.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorvidt detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorgshjem eller lignende (nr. 3).”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Detentionsrapporten anvendes som en fast regel for de personer, der som berusede/påvirkede anbringes i detention. Den anvendes således også i tilfælde, hvor den pågældende er indbragt til politigården, og hvor en læge efterfølgende skønner, at det er uforvarligt at lade pågældende forblive i detention, hvorefter pågældende bringes til hospital.

Detentionsrapporten anvendes derimod ikke for personer, der ikke indbringes til politistationen, men som fra gaden bringes direkte til bopælen eller til hospital – eller eventuelt til forsorgshjem. I disse tilfælde anvendes alene døgnrapporten og anholdelsesprotokol.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 anført følgende herom:

”På inspektionsrapportens side 10 har Folketingets Ombudsmand anmodet om at få oplyst, om detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer, der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre (nr. 1), indbringes til hospital (nr. 2) eller indbringes til forsorgshjem (nr. 3). Politimesteren har oplyst, at detentionsrapporten anvendes, når personer som berusede eller påvirkede anbringes i detentionen. Detentionsrapporten anvendes ligeledes, når berusede personer indbringes til politistationen og derefter på baggrund af et lægeligt skøn bringes til hospitalet.

Justitsministeriet skal i den anledning bemærke, at ministeriet i sin udtalelse af 21. november 2002 om Folketingets Ombudsmands inspektion af detentionen i Kolding har meddelt ombudsmanden, at detentionsblanketten, henset til det særlige regelsæt, der gælder for detentionsanbringelse, efter ministeriets opfattelse alene bør anvendes i forbindelse med egentlige detentionsanbringelser. Der henvises til Folketingets Ombudsmands j.nr. 2001-3416-618.”

I brev af 12. november 2003 har Justitsministeriet suppleret sin udtalelse med følgende præcisering:

”Efter ministeriets opfattelse skal der anvendes detentionsblanket ved alle tilbageholdelser omfattet af § 1, stk. 2, i detentionskundgørelsen, jf. § 1, stk. 4.

Formuleringen ’egentlige detentionsanbringelser’ skal således forstås som alle tilbageholdelser efter detentionskundgørelsens § 1, stk. 2, i modsætning til for eksempel anbringelser i venterum.”

Politimesteren i Fredericia er fra Justitsministeriet orienteret om ministeriets sidstnævnte brev.

Jeg forstår at Justitsministeriet er enig i at tilbageholdelser af berusede personer der ikke indsættes i detentionen, men overgives til andre, indbringes til hospital eller indbringes til forsorgshjem eller lignende, skal fremgå af detentionsrapporten.

Politimesteren i Fredericias praksis har tidligere – efter det oplyste – ikke været fuldt ud i overensstemmelse hermed. Dette er beklageligt. Jeg går ud fra at Politimesteren i Fredericia nu har ændret praksis således at detentionsrapporten også udfyldes i de ovenfor nævnte tilfælde.

Ad punkt 2.2. Lægeundersøgelse

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”I 14 af de 19 tilfælde (anbringelsen den 27. februar 2002 hvor lægetilsynet foregik på skadestuen medregnes som nævnt ikke) foreligger der en lægeerklæring udfærdiget på blanket P153 (bilag 2 til detentionskundgørelsen). I 2 tilfælde uden lægeerklæring har lægen afgivet sine bemærkninger i rubrikken ’lægens bemærkninger’ i rapporten.

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver bemærkninger i detentionsrapporten.

Jeg går ud fra at politimesteren vil foranledige at lægen – såfremt han/hun ønsker at afgive skriftlige bemærkninger – fremover (tillige) afgiver sine bemærkninger på blanket P153.

Jeg kan oplyse at jeg i min rapport vedrørende min inspektion af detentionen i Tønder af 26. august 2002 har anmodet Justitsministeren om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter alle bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med, herunder (enkeltstående) bemærkninger som ’kan detentionsanbringes’, ’ingen bemærkninger’ og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved sådanne bemærkninger.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Ved fremkomsten af den nugældende kundgørelse II nr. 55 underrettede jeg ved brev af 4. juli 2001 kontaktpersonen for politikredsens aftalelæger om indholdet af rigspolitechefens følgeskrivelse vedrørende brugen af lægeerklæringen i kundgørelsens bilag 2. Jeg har nu ved brev af 5. august 2003 henstillet til kontaktpersonen om at foranledige, at lægerne fremover afgiver sine bemærkninger på blanket P 153.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 anført følgende herom:

”Det fremgår af inspektionsrapportens side 12, at Folketingets Ombudsmand i sin rapport vedrørende inspektionen af detentionen i Tønder af 26. august 2002 har anmodet Justitsministeriet om at udtale sig om forståelsen af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt. I udtalelse af 14. februar 2003 om Folketingets Ombudsmands inspektion af detentionen i Tønder bemærkede Justitsministeriet:

’Justitsministeriet har drøftet spørgsmålet med Rigspolitechefen og skal på den baggrund oplyse, at der med bestemmelsen i kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., tages sigte på egentlige indholdsmæssige bemærkninger, som lægen måtte finde det fornødent at afgive skriftligt. Der stilles således ikke krav om, at enkeltstående bemærkninger, som lægen lige så vel kunne have fremsat mundtligt over for vagthavende, påføres blanket P 153. Disse bemærkninger kan således efter Rigspolitechefens og Justitsministeriets opfattelse påføres selve detentionsrapporten.’ ”

Jeg har noteret mig det oplyste.

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”I 8 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet – med angivelse af lægens efternavn eller fulde navn. I 7 af disse 8 tilfælde er der udfyldt lægeerklæring hvoraf lægens navn tillige fremgår. I 4 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten hvem der forestod lægetilsynet – ved angivelse af lægens initialer. I 2 af disse 4 tilfælde fremgår lægens navn også af en vedhæftet lægeerklæring. I de øvrige 2 tilfælde er en lægeerklæring ikke vedhæftet. I det ene af disse 2 tilfælde fremgår lægens fulde navn dog af det afsnit i detentionsrapporten der vedrører lægetilkald og af tilsynsskemaet på bagsiden. De angivne initialer stemmer overens med det angivne navn. Af de resterende 7 tilfælde fremgår det i 5 tilfælde alene af lægeerklæringen hvem der forestod lægetilsynet. I ét af de 5 tilfælde er lægens navn dog tillige angivet i rapportens afsnit om lægetilkald. I de sidste 2 tilfælde fremgår det kun af tilsynsskemaet at der er foretaget lægetilsyn. Det ene tilfælde drejer sig om anbringelsen den 19. januar 2001 hvor der som nævnt ovenfor kun er nævnt lægens efternavn, således at man ikke umiddelbart kan konstatere om der er tale om en læge eller en tilsynsførende polititjenestemand.

Også vedrørende dette forhold er det min opfattelse at lægens navn skal anføres i detentionsrapporten selv om det fremgår af erklæringen, jf. det ovenfor anførte. Jeg bemærker dog at i de tilfælde hvor lægens navn fremgår af den vedlagte lægeerklæring, vil det være

tilstrækkeligt at lægens initialer er angivet i detentionsrapporten. Det afgørende i den forbindelse er at det entydigt kan fastslås hvem der har forestået lægeundersøgelsen. Jeg har under disse omstændigheder ingen bemærkninger til at lægens identitet er angivet ved initialer i de 2 nævnte tilfælde hvor lægens navn fremgår af lægeerklæringen.

Derimod er det beklageligt at det i 7 tilfælde ikke – hverken med anførelse af lægens navn eller initialer – af detentionsrapporten fremgår hvem der forestod lægetilsynet. Jeg bemærker i den forbindelse at det efter min opfattelse ikke er tilstrækkeligt at lægens navn fremgår af rubrikken om lægetilkald.

Jeg beder Politimesteren i Fredericia oplyse om det i det tilfælde hvor alene lægens initialer fremgår er muligt entydigt at identificere den pågældende læge.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Ved en gennemgang af de omhandlede detentionsrapporter ses det af rapporten vedrørende detentionsanbringelse den 24. januar 2002, at lægen alene er anført med initialer nederst på detentionsrapporten. Initialen læses som ’Ke’. Af detentionsrapport vedrørende detentionsanbringelse den 21. januar 2002 ses den samme initial, hvor der tillige er anført navnet Kristian Egersgaard under rubrikken ’Læge tilkaldt’.

Det fremgår endvidere af detentionsrapport af den 3. marts 2003, at lægen er anført med initial U.G. Der er her vedlagt lægeerklæring, hvor det fremgår, at lægen er identisk med Uffe Gren. Det samme gør sig gældende med detentionsrapport af 2. marts 2003, hvor lægens navn endvidere er anført under ’Læge tilkaldt’.

Jeg skal beklage, at det ikke i hvert enkelt tilfælde tydeligt fremgår af detentionsrapporten, hvilken læge, der har foretaget tilsynet.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 anført følgende:

”Af inspektionsrapportens side 13 og 14 fremgår det, at tidspunktet for lægeundersøgelsen og lægens navn (eventuelt initialer, hvis lægens identitet derved entydigt kan fastslås) efter ombudsmandens opfattelse skal anføres i detentionsrapporten, uanset om disse oplysninger er anført i en vedlagt lægeerklæring. På rapportens side 16 har ombudsmanden ligeledes anført, at der bør gøres notat om lægens bemærkninger, uanset om de findes i en vedlagt lægeerklæring. Dette gælder efter ombudsmandens opfattelse også, hvis lægen ingen bemærkninger har, idet dette så må angives i detentionsrapporten.

Efter detentionskundgørelsens § 22, stk. 1, skal alle punkter i kundgørelsens bilag 1 – detentionsrapporten – udfyldes. Justitsministeriet er derfor enig med ombudsmanden i, at der skal gøres notat om tidspunktet for lægeundersøgelsen, lægens navn (eventuelt initialer) og lægens bemærkninger – eller det forhold, at lægen ingen bemærkninger har – i detentionsrapporten, selv om oplysningerne/bemærkningerne måtte fremgå af en lægeerklæring. Det er således ikke tilstrækkeligt i detentionsrapporten blot at henvise til lægeerklæringen. Hvis lægens bemærkninger i lægeerklæringen er omfattende, kan det dog under hensyn til størrelsen af rubrikken i detentionsrapporten om lægens bemærkninger efter Justitsministeriets opfattelse alene kræves, at der i detentionsrapporten noteres et resumé af bemærkningerne.

Justitsministeriet er på denne baggrund enig med ombudsmanden i, at det er beklageligt, at tidspunktet for lægeundersøgelse ikke er anført i detentionsrapporten i 9 tilfælde, og at lægens navn eller initialer ikke er anført i detentionsrapporten i 7 tilfælde. Ligeledes er Justitsministeriet enig i, at det er beklageligt, at der i 14 tilfælde ikke er gjort notat om lægens bemærkninger. Ved fremsendelse af kopi af dette brev har Justitsministeriet indskærpet over for Politimesteren i Fredericia, at tidspunktet for lægeundersøgelse, lægens navn samt lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 1. pkt.”

Jeg har noteret mig det oplyste, herunder at politimesteren beklager de nævnte mangler i detentionsrapporterne, og jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

Ad punkt 2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Dog er det i kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter kundgørelsens § 6 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen, jf. pkt. 2.2.2.).

Tidspunkt for tilkald af læge er som nævnt ikke angivet i 12 tilfælde. Den følgende gennemgang omfatter således kun 7 sager.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. kundgørelsens § 6) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Det følgende tager derfor udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen.

I ét af de 7 tilfælde hvor tidspunkt for lægetilkald er oplyst, er der sket lægetilkald før indbringelsen. Det drejer sig om anbringelsen den 19. februar 2002, hvor tilkaldet skete 10 minutter før indbringelsen og samtidig med tilbageholdelsen.

I 2 tilfælde er tilkaldet sket henholdsvis 5 og 15 minutter efter indbringelsen.

I 4 tilfælde er tidspunktet for indbringelsen ikke oplyst. I 2 af disse 4 tilfælde er heller ikke tidspunkterne for visitation eller fremstilling for vagthavende oplyst. Lægetilkaldet er i disse tilfælde sket henholdsvis 9 og 30 minutter efter tilbageholdelsen. Det drejer sig om anbringelserne den 2. marts og den 4. marts 2002, hvor tilbageholdelsen skete kl. 15.

I de resterende 2 af de 4 tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen ikke er oplyst, er der sket lægetilkald henholdsvis 5 og 21 minutter efter fremstillingen for vagthavende.

På denne baggrund og idet jeg henviser til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, beder jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

For så vidt angår manglende notater om indbringelse (og fremstilling) henviser jeg til pkt. 2.4. nedenfor."

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

"Efter oplysning fra gruppen af vagthavende sker der generelt hurtig tilbagemelding om tilbageholdelsen. Men i tilfælde, hvor den tilbageholdte er voldsom eller uligevægtig, eller hvor tilbageholdelsen er sket tæt på politigården, når politipatruljen ikke altid at melde tilbage til vagthavende om tilbageholdelsen, før pågældende fysisk er på politigården.

Tilkaldelse af læge sker i hvert enkelt tilfælde efter en konkret vurdering ud fra den melding, som patruljen giver til vagthavende. Tilbageholdelserne er ofte en reel anholdelse til en straffesag, hvor den anholdte tillige er påvirket. Hvis vagthavende ud fra tilbagemeldingen fra patruljen ikke kan få sikre oplysninger om graden af den anholdtes påvirkethed, afventer han oftest med denne afgørelse, til den anholdte er blevet fremstillet for ham.

Senest på dette tidspunkt, hvor han har skønnet den anholdte/tilbageholdte så påvirket, at anbringelse i detentionen bør finde sted, sker tilkald af læge.

Når vagthavende i øvrigt modtager klare meldinger fra patruljen om en tilbageholdt person, om hvem det oplyses, at han/hun er beruset, foretager vagthavende straks tilkald af læge.

I fortsættelse heraf kan det i øvrigt oplyses, at jeg ved paroler og temamøder med vagthavende har indskærpet bestemmelserne – som også senest er anført i rigspolitechefens skrivelse af 15. januar 2003.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg forstår det oplyste sådan at vagthavende altid underrettes om tilbageholdelse af en beruset person med henblik på detentionsanbringelse, medmindre vedkommendes voldsomhed/uligevægtighed eller en meget kort afstand til politistationen forhindrer øjeblikkelig underretning. I de tilfælde hvor vagthavende modtager underretning om tilbageholdelse af en person med henblik på detentionsanbringelse, tilkalder vagthavende snarest mulig en læge.

Når en beruset person anholdes til en straffesag, underrettes vagthavende også. Men såfremt de oplysninger som vagthavende kan få i forbindelse med underretningen, giver anledning til tvivl om hvorvidt der skal ske detentionsanbringelse, afventer vagthavende fremstillingen før vagthavende tager stilling til om der skal ske detentionsanbringelse og dermed lægetilkald. Jeg går ud fra at lægetilkald i sådanne sager sker straks efter fremstillingen.

I den endelige rapport om inspektionen var endvidere anført følgende:

”Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min

udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 der som allerede nævnt har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald.

Da der kun er tale om ét tilfælde hvor lægetilkaldet er sket 15 minutter efter indbringelsen, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om hvorfor der i det nævnte tilfælde gik 21 minutter fra fremstillingen af den tilbageholdte til lægen blev tilkaldt.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Ved en nærmere undersøgelse og forhøring hos den pågældende vagthavende har det vist sig, at der desværre er sket en beklagelig fejl ved notering i detentionsrapporten, idet det af anholdelsesprotokollen i POLSAS fremgår, at lægen er tilkaldt kl. 0144.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

I den omtalte sag skete fremstilling for vagthavende kl. 01.41. I rapporten er anført at lægen blev tilkaldt kl. 02.02, men der skulle efter det nu oplyste have stået 01.44. Denne oplysning stemmer med at lægetilsynet ifølge rapporten faktisk fandt sted kl. 02.00, jf. også herom nedenfor. Jeg har herefter ikke bemærkninger til dette forhold.

Ad punkt 2.2.2. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til tilkald

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”I 6 af de 7 tilfælde hvor tidspunktet for lægetilkald er oplyst, er lægetilsyn sket indenfor 30 minutter efter tilkaldet (fra 10 til 30 minutter efter tilkaldet). I ét tilfælde er lægetilsynet sket 2 minutter inden tilkaldet. Det drejer sig om anbringelsen den 26. januar 2002.

Jeg beder politimesteren oplyse hvorledes det i sidstnævnte tilfælde er muligt at lægetilsynet er foretaget før (eller sammenfaldende) med lægetilkaldet.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 henvist til det ovenfor anførte om en fejl ved notering af tidspunktet i detentionsrapporten.

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 2.2.3. Tidspunktet for lægetilsyn i forhold til indbringelse til politistationen

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”I alt skete det i 5 tilfælde at der forløb mere end 1 time fra indbringelsen til lægetilsynet.

Det er min opfattelse at lægetilsyn foretaget senere end 1 time efter indbringelsen ikke er tilstrækkeligt hurtigt. Det er derfor beklageligt at der i 5 tilfælde gik længere end 1 time. Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Idet jeg kun kan beklage, at der i 5 tilfælde er forløbet mere end 1 time fra indbringelsen til lægetilsynet, ønsker jeg klart at give udtryk for, at lægetilsynet efter min opfattelse skal ske hurtigst muligt.

I et forsøg på at leve op hertil og sikre tilgang af en læge til at udføre lægetilsyn med detentionsanbragte, har politikredsen indgået aftale med en række læger i Fredericia herom. Aftalen dækker primært aften/nat, weekends og helligdage.

Da disse læger er ansat på sygehuse eller har selvstændig praksis mv., har de indgået en intern vagtfordeling. Men til trods herfor, kan der på grund af lægernes arbejde mv. opstå ventetid på lægens fremmøde.

I enkelte tilfælde, hvor det ikke er lykkedes at tilkalde en af aftalelægerne, sker der tilkald af læger fra den offentlige lægevagt, hvor ventetiden dog oftest er endnu længere.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg har ikke grundlag for at antage at Politimesteren i Fredericia har mulighed for at opnå en bedre lægebetjening end den som er aftalt med læger i Fredericia. Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

Ad punkt 2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I den (lokalt udfærdigede) fortrykte detentionsrapport er der et felt til afkrydsning af om der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og det er angivet at udskriften skal vedlægges rapporten.

Feltet er i intet tilfælde afkrydset, og der er heller ikke vedlagt udskrifter.

Det er beklageligt at der ikke er sket afkrydsning, og at udskrift fra kriminalregistret ikke er vedlagt rapporterne i noget tilfælde, jf. kundgørelsens §§ 22 og 13, stk. 2. Jeg henviser

til min henstilling ovenfor under pkt. 2 om indskærpelse af notatpligten. Jeg går ud fra at politimesteren i den forbindelse tillige vil indskærpe pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret.

Idet jeg går ud fra at den manglende afkrydsning ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i kriminalregistret, men at der i alle tilfælde er indhentet – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Jeg beklager, at der ikke, som anført i kundgørelsen, i hvert enkelt tilfælde er foretaget afkrydsning i detentionsrapporten om, at der er indhentet oplysninger fra kriminalregistret. Jeg beklager endvidere, at der ikke i hvert enkelt tilfælde er vedlagt udskrift herfra.”

Politimesteren har desuden henvist til politimesterens oplysninger om indskærpelse af notatpligten, jf. ovenfor, side 2.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 2.4.1. Fremstilling

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”Af de 12 tilfælde hvor både indbringelses- og fremstillingstidspunktet (og tilbageholdelsestidspunktet) er noteret, er indbringelse og fremstilling sket samtidig i 4 tilfælde. I 5 tilfælde er fremstillingen sket mellem 2 og 15 minutter efter indbringelsen. I de resterende 3 af de 12 tilfælde er fremstilling sket henholdsvis 5, 10 og 10 minutter før indbringelsen. Det drejer sig om anbringelserne den 24. januar 2002, 10. februar 2002 og 24. februar 2002 (tilbageholdelse foretaget kl. 05.28)

Jeg beder politimesteren oplyse hvorledes det er muligt at fremstilling for vagthavende finder sted før indbringelsen.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Jeg har forhørt mig hos gruppen af vagthavende, der ikke nu har tydelig erindring om de enkelte tilfælde. De har henvist til, at der i skyndingen må være sket en fejlskrivning af tidspunktet.

Jeg skal, jf. også min indskærpelse af notatpligten ... beklage de anførte unøjagtigheder.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg må herefter lægge til grund at tidsangivelserne i rapporterne er ukorrekte. Jeg er enig med politimesteren i at det er beklageligt at der er fejl i de tre nævnte detentionsrapporter.

I den endelige rapport om inspektionen var desuden anført følgende:

”I 4 af de resterende 8 tilfælde er der ikke notat om tidspunktet for indbringelsen, og det er derfor ikke umiddelbart muligt at se om fremstilling er sket ”straks” ved ankomsten til politistationen, jf. kundgørelsens § 8. Det fremgår dog i 2 tilfælde af rapportens øvrige oplysninger, at fremstilling for vagthavende skete 12 minutter efter tilbageholdelsen. Det drejer sig om anbringelserne den 26. januar 2002 og 24. februar 2002 (tilbageholdelse foretaget kl. 03.18). Af de øvrige 2 af de 4 tilfælde mangler som nævnt også fremstillingstidspunkt. I det ene tilfælde (anbringelsen den 2. marts 2002) fremgår det af tilsynsarket at den pågældende blev tilset i detentionen 15 minutter efter tilbageholdelsen, og i det andet tilfælde (anbringelsen den 4. marts 2002, tilbageholdelse foretaget kl. 15.00) fremgår det at den pågældende blev indsat i detentionen 20 minutter efter tilbageholdelsen.

I de sidste 4 tilfælde mangler fremstillingstidspunktet. I det ene tilfælde (anbringelsen den 19. januar 2002) fremgår det at den pågældende blev indbragt, visiteret og indsat i detentionen 10 minutter efter tilbageholdelsen. I det andet tilfælde (anbringelsen den 19. februar 2002) blev den pågældende visiteret samtidig med indbringelsen. Det fremgår af kundgørelsen at visitation skal ske inden indsættelse i detentionen og inden lægetilsyn, mens fremstilling skal ske straks.

Jeg beder politimesteren oplyse hvorledes indbringelse og visitation (og i det ene tilfælde tillige indsættelse i detentionen) kan ske samtidig når fremstilling for vagthavende forudsættes sket inden visitationen (anbringelserne den 19. januar 2002 og 19. februar 2002)."

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

"Det fremgår af detentionsrapporterne, at der i begge tilfælde er tale om en foreløbig indsættelse i detentionen.

Således ses det (den 19. januar 2002), at den foreløbige indsættelse er sket kl. 2240, mens lægetilsynet jf. blankettens bagside er sket kl. 2330, og (den 19. februar 2002) at indbringelsen og visitationen er sket kl. 2115, mens lægetilsynet er sket kl. 2130.

Jeg har forhørt mig hos gruppen af vagthavende, der ikke nu har erindring om de konkrete tilfælde. De henviser til, at indbringelse, fremstilling for vagthavende, visitation og foreløbig indsættelse i detentionen ofte sker i eet samlet forløb, hvorfor der kan være sammenfald i, de noterede tidspunkter, selv om der faktisk er enkelte minutter mellem de enkelte begivenheder.

Idet jeg henviser til min indskærpelse af notatpligten, beklager jeg de anførte unøjagtigheder."

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg må herefter lægge til grund at tidsangivelserne i rapporterne er ukorrekte. Jeg er enig med politimesteren i at det er beklageligt at der er fejl i de nævnte detentionsrapporter.

Ad punkt 2.4.2. Visitation mv.

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”I alle 13 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitationen. I 8 tilfælde er visitationen foretaget af to polititjenestemænd. I 11 tilfælde er der alene angivet de pågældende polititjenestemænds initialer.

Af kundgørelsens § 13, stk. 5, fremgår det at navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

Til orientering for Politimesteren i Fredericia kan jeg oplyse at jeg i forbindelse med min inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har anmodet Justitsministeriet om at oplyse hvorvidt det efter bestemmelsen er tilstrækkeligt at angive fornavne (min endelige rapport af 27. marts 2002).

I min opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse den 24. oktober 2001 har jeg i den anledning anført følgende:

’Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse af 20. august 2002 fra Rigspolitichefen. Heri er anført følgende:

’ ...

Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at det fremgår af detentionskundgørelsens § 13, stk. 5, at ’navnene på de polititjenestemænd, der har foretaget visitationen, skal noteret i detentionsrapporten’. Af kundgørelsens § 18, stk. 5, fremgår, at det skal noteret i detentionsrapporten, at tilsynet er udført med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand, der har udført tilsynet.

Politimesteren i Slagelse har i sin udtalelse af 16. juli 2002 under pkt. 24 oplyst, at det er indskærpet, at der skal ske anførelse af navn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem.

Rigspolitiet skal oplyse, at hensigten med de omtalte bestemmelser i §§ 13, stk. 5, og 18, stk. 5, i kundgørelsen er, at man på en sikker måde kan identificere den polititjenestemand, som har foretaget de konkrete dispositioner.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at den fremgangsmåde, som nu anvendes af Slagelse Politi, opfylder det omtalte identifikationskrav i bestemmelsen.

Det bemærkes, at Rigspolitiet over for Københavns Politi har udtrykt forståelse for, at man i denne politikreds ikke anfører polititjenestemandens navn, men alene polititjenestemandens tjenestenr.’

Justitsministeriet har tilsluttet sig det som Rigspolitichefen har anført.

Jeg forstår Rigspolicefens udtalelse sådan at det – uanset at det af de nævnte bestemmelser i kundgørelsen fremgår at de pågældende polititjenestemænds navne skal anføres – er tilstrækkeligt at anføre initialer hvis blot det på en sikker måde er muligt at identificere den polititjenestemand som har foretaget dispositionen, f.eks. fordi det via initialerne i politiets sagsstyringssystem (POLSAS) er muligt at finde frem til den pågældende polititjenestemand.

I den tidligere gældende kundgørelse (II, nr. 55, af 28. marts 1994) var det om tilsyn i § 17, stk. 5, anført at der skulle gøres notat om tilsyn med underskrift eller initialer. I den nugældende kundgørelse er det anført at der skal gøres notat med angivelse af navn. Umiddelbart synes det således efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse ikke længere at være tilstrækkeligt at der anføres initialer. Ordningen vedrørende Københavns Politi, som jeg er orienteret om i forbindelse med mine inspektioner af detentioner i denne politikreds, har jeg forstået som en dispensation fra kravet om angivelse af navn.

Jeg tager imidlertid til efterretning at det er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

Rigspolicefens og Justitsministeriet har ikke direkte besvaret mit spørgsmål om hvorvidt det er tilstrækkeligt at anføre fornavn, men jeg udleder af Rigspolicefens udtalelse og gengivelsen heri af Politimesteren i Slagelses indskærpelse af at der skal anføres navn eller initialer, at det ikke er tilstrækkeligt – heller ikke selv om der på det pågældende tidspunkt ikke er andre ansatte det pågældende sted med samme navn.

Hvis denne antagelse er forkert, beder jeg Justitsministeriet om at meddele mig det.'

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet er angivet ved initialer i 11 tilfælde. Jeg går ud fra at angivelsen af initialerne på en sikker måde, fx via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd."

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

"Til orientering kan jeg oplyse, at i de tilfælde, hvor der i de fremsendte detentionsrapporter er anført initialer, er det muligt blandt andet via POLSAS på en sikker måde at identificere de pågældende polititjenestemænd."

Jeg kan supplerende oplyse at Justitsministeriet i forbindelse med min inspektion af detentionen i Holbæk ved brev af 27. november 2003 har anført følgende:

”For så vidt angår spørgsmålet om notering af navnet på den polititjenestemand, som for eksempel foretager visitation eller tilsyn, jf. inspektionsrapportens side 24 og 28 f., kan det bekræftes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemanden tjenestenummer bør anføres.”

Ad punkt 2.5. Tilsyn

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende om overvågningsudstyret:

”Jeg går ud fra at Fredericia politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld beder jeg politimesteren om oplysning herom.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Det lytte- og overvågningsudstyr, der er monteret i politikredsens 4 detentioner, er alt monteret og vedligeholdt af rigspolitiet.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

I den endelige rapport om inspektionen var endvidere anført følgende:

”Den af Fredericia politi anvendte detentionsrapport adskiller sig fra kundgørelsens bilag P152 derved at der kun findes én rubrik til angivelse af ’foreløbig/endelig indsat’. Bilag P152 har forskellige felter til angivelse af henholdsvis den foreløbige og den endelige detentionsanbringelse.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse om denne udformning af detentionsrapporten under hensyn til Rigspolitechefens brev af 28. juni 2001 hvoraf det fremgår at lokalt udfærdigede detentionsrapporter skal indeholde samme oplysninger som blanket P152.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Ved indførelse af den nye kundgørelse var der fra gruppen af vagthavende et stærkt ønske om at udarbejde en detentionsrapport, der var i tæt lighed med den tidligere anvendte blanket.

Gruppen udarbejdede herefter den nu anvendte blanket, der i tilrettet form, og efter drøftelse med politimesteren, blev godkendt af politiinspektøren. Ved denne godkendelse er betydningen af den påpegede unøjagtighed ikke blevet vægtet tilstrækkeligt højt, hvilket jeg skal beklage.

Med henblik på at indføre den af rigspolitichefen udarbejdede detentionsrapport, blanket P152, foregår der for tiden indsamling af erfaring fra andre politikredse omkring fordele og ulemper ved den praktiske brug af en papir- eller en elektronisk udgave. Men indførelsen ventes at ske kort efter temamøde med vagthavendegruppen den 9. september 2003.

For at forbedre blankettens anvendelighed, jf. også de senere anførte problemstillinger omkring tidspunktet for sidste tilsyn og løsladelsen, vil der blive indført en rubrik til angivelse af tidspunktet for, hvornår den detentionsanbragte udtages af detentionen (for afhøring mv.).”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Under hensyn til at lokalt udfærdigede detentionsblanketter ifølge Rigspolitichefens brev af 28. juni 2001 skal indeholde de samme oplysninger som blanket P152, må jeg finde det beklageligt at den nævnte rubrik ikke var medtaget i den tidligere blanket som blev anvendt i politikredsen. Jeg går ud fra at der nu (efter september 2003) anvendes en ny blanket som retter op på dette forhold, og som desuden indeholder de forbedringer som politimesteren har oplyst om. Jeg foretager på dette grundlag ikke yderligere vedrørende spørgsmålet.

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”I 9 tilfælde er der gjort notat om tilsyn indenfor den sidste halve time inden løsladelse. I de øvrige 9 tilfælde er der gået henholdsvis 33, 45, 50 (3 tilfælde), 65, 72, 99 og 145 minutter. I det sidste af de 19 tilfælde skete sidste tilsyn en halv time før afhøring. Herefter skete fremstilling (for retten) 2 timer og 45 minutter efter afhøringen. Løsladelsen skete 1

time og 45 minutter efter fremstillingen. Der er ikke gjort notater om tilsyn efter afhøringen og fremstillingen.

Det er beklageligt at der (tilsyneladende) i disse 10 tilfælde ikke er udført tilsyn i den sidste del af anbringelsen (eller at der ikke er gjort notat om udførte tilsyn). Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Jeg har gennemgået de omtalte 10 detentionsanbringelser. Det fremgår af detentionsrapporterne, at der i 6 tilfælde var tale om ’almindelige berusere’ (henholdsvis 33, 45, 50 (3 tilfælde) og 99 minutter). Jeg har ikke kunnet få en nærmere redegørelse for disse forhold, som jeg skal beklage. Notatpligten er, og vil – som tidligere anført, blive indskærpet på ny.

Med hensyn til de øvrige 4 tilfælde har jeg gennemgået politirapporter og døgnrapporter mv. for at kunne skabe større klarhed over, hvorledes der er forholdt med disse anholdte:

- vedrørende detentionsanbringelsen den 2. februar 2002 ca. kl. 0100 blev den anholdte sidst tilset i detentionen kl. 0700, og kl. 0720 blev han udtaget af detentionen til afhøring. Afhøringen foregik mellem kl. 0725 og kl. 0805, hvorefter han blev løsladt kl. 0812.

Jeg skal beklage, at det ikke mere nøjagtigt er anført i detentionsrapporten, hvorledes der er forholdt med den anholdte.

- vedrørende detentionsanbringelsen den 24. februar 2002 kl. 0550 blev den anholdte sidst tilset i detentionen kl. 1215, og kl. 1245 blev han udtaget til afhøring. Afhøringen foregik mellem kl. 1310 og 1400, hvorefter den anholdte afventede fremstilling i retten. Kl. 1520 blev han transporteret til retten, hvor han blev fremstillet for dommeren kl. 1530. Dommeren valgte efter retsmødet af løslade den anholdte kl. 1715.

Jeg skal beklage, at det ikke mere nøjagtigt er anført i detentionsrapporten, hvorledes der er forholdt med den anholdte.

- vedrørende detentionsanbringelsen den 24. februar 2002 kl. 2315 blev den anholdte sidst tilset i detentionen kl. 0520. Han blev omkring kl. 0700 udtaget af detentionen med henblik på afhøring, der foregik mellem kl. 0713 og kl. 0745. Han blev løsladt kl. 0745.

Jeg skal stærkt beklage, at der ikke er ført de foreskrevne tilsyn mellem kl. 0520 og ca. kl. 0700, og at det ikke mere nøjagtigt er anført i detentionsrapporten, hvorledes der er forholdt med den anholdte.

- vedrørende detentionsanbringelsen den 4. marts 2002 kl. 1520 blev den anholdte sidst tilset kl. 2100. Han blev på et tidspunkt kort efter kl. 2100 udtaget af detentionen for afhøring, der fandt sted mellem kl. 2120 og kl. 2150. Han blev løsladt kl. 2205.

Jeg skal beklage, at det ikke mere nøjagtigt er anført i detentionsrapporten, hvorledes der er forholdt med den anholdte.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg henholder mig til den kritik som jeg udtalte i den endelige rapport.

I den endelige rapport om inspektionen var endvidere anført følgende:

”Der er sket tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens § 18, stk. 1, i hovedparten af tilfældene i de 20 rapporter. I de fleste tilfælde er der tale om tilsyn med præcis en halv times interval. 30-minutters-reglen er dog ikke overholdt i alle tilfælde. I alt har der været tale om 11 overskridelser med 5 minutter, 1 overskridelse med 6 minutter og 3 overskridelser med 10 minutter.

Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Beredskabets bemanning svinger over døgnet fra vagthavende + 2 mand til vagthavende + 4 mand. På samme måde forekommer der over døgnet tidsrum, hvor alt personale er optaget af de løbende opgaver, og der forekommer endog kontinuerligt tidsrum, hvor vagthavende er helt alene på politigården. Der vil herved beklageligvis kunne forekomme tidspunkter, hvor detentionstilsynet ikke bliver gennemført punktligt med højst 30 minutters interval.

For at reducere disse tilfælde til et absolut minimum, er der for år tilbage indført en uskrevet regel om, at vagthavende på de svagest bemandede (eller konkret travleste –) tidspunk-

ter, sætter politipersonale til overarbejde eller tilkalder tjenestefrit personale alene med det formål at kunne gennemføre tilsynene efter kundgørelsens bestemmelser.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Den vagthavendes plads med kommunikationspult, telefon mv. er placeret i stueetagen mens detentionslokalerne ligger i underetagen. Gennemførelse af tilsyn ved fremmøde efter kundgørelsens § 18, stk. 1 kan derfor efter omstændighederne have som konsekvens at den vagthavendes plads er ubemandet og uovervåget i et vist tidsrum f.eks. i de tilfælde hvor tilsynet skal foregå mens den vagthavende er alene på politigården, eller hvor det øvrige tilstedeværende personale er beskæftiget med uopsættelige opgaver. Jeg forstår det oplyste sådan at det f.eks. er i perioder som disse at tilsyn ved fremmøde ikke umiddelbart lader sig gennemføre. Jeg går ud fra at sådanne perioder ikke altid kan forudsiges uanset at der gøres bestræbelser herpå, og at dette er årsagen til at tilsyn ikke i alle tilfælde sker mindst en gang hver halve time.

For så vidt angår tilsyn via overvågnings- og lytteudstyr er 30-minutters-reglen (mindst en gang hver halve time) absolut, jf. kundgørelsens § 18, stk. 3. Kundgørelsens angivelse af intervallet mellem tilsyn ved fremmøde (§ 18, stk. 1) er derimod ikke absolut, men skal efter bestemmelsen ske så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Idet de konstaterede overskridelser af 30-minutters-reglen er forholdsvis kortvarige og under hensyn til politimesterens oplysninger om bemandsituationens betydning mv., giver overskridelserne mig ikke anledning til kritik. Jeg bemærker imidlertid at det naturligvis er uønskeligt og uheldigt såfremt utilstrækkelig bemanning resulterer i længere intervaller mellem tilsyn.

I den endelige rapport om inspektionen var anført endvidere følgende:

”Kun i 6 tilfælde er de 2 første tilsyn sket ved personligt fremmøde. I 3 tilfælde er alene det første tilsyn sket ved personligt fremmøde, mens det andet skete elektronisk.

Kundgørelsen er således ikke overholdt i 14 tilfælde, hvilket er beklageligt.”

Justitsministeriet har ved brev af 10. november 2003 anført følgende herom:

”Det fremgår af inspektionsrapporten side 37, at detentionskundgørelsens § 18, stk. 2, ikke er blevet overholdt i 14 tilfælde. Justitsministeriet er enig med Folketingets Ombudsmand i, at dette er beklageligt. Justitsministeriet har ved fremsendelsen af kopi af dette brev indskærpet over for politimesteren, at de to første tilsyn skal ske ved personligt fremmøde, jf. detentionskundgørelsens § 18, stk. 2.”

I den endelige rapport om inspektionen var endvidere anført følgende:

”I 2 af de tilfælde hvor de 2 første tilsyn skete ved personligt fremmøde, har lægen anført i lægeerklæringen at der skulle føres særligt tilsyn med den anbragte (’skærpet observation’ og ’skal tilses i rummet hver ½ time’). I disse 2 tilfælde var hovedparten af de efterfølgende tilsyn (de 2 første undtaget) elektroniske.

Det er kritisabelt at lægens anvisninger ikke blev iagttaget. Jeg beder politimesteren om en udtalelse herom.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”De to omhandlede detentionsanbringelser er udfundet. I det ene tilfælde, den 10. februar 2002, er lægetilsynet sket kl. 0355. Der er efterfølgende sket detentionstilsyn ved fremmøde kl. 0430, 0500 og 0600, mens tilsynet er sket ved elektronisk overvågning kl. 0530, 0630 og derefter.

I det andet tilfælde, den 19. februar 2002, er lægetilsynet sket kl. 2130-2200. Der er efterfølgende sket detentionstilsyn ved fremmøde kl. 2230, 2300, 2330 og 2400 samt kl. 0230, 0300, 0400, 0555 og 0700. De øvrige tilsyn er sket ved elektronisk overvågning.

Jeg skal stærkt beklage, at lægens anvisninger om skærpet tilsyn (eller 'tilsyn i rummet') ikke er fulgt. Proceduren om udførelse af tilsyn, herunder skærpet tilsyn, med detentionsanbragte er – og vil blive indskærpet over for gruppen af vagthavende ...”.

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål.

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”Rubrikkerne til den tilsynsførendes bemærkninger er udfyldt i 3 af de 20 tilfælde. I de øvrige 17 tilfælde er der gjort korte notater, i nogle tilfælde ved anvendelse af gentagelsestegn.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse om der er fastsat sådanne lokale bestemmelser, og i givet fald sende mig en kopi heraf.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Der er ikke lokalt fastsat bestemmelser om anvendelse af rubrikken 'bemærkninger' i detentionsrapporten.

Omkring detentionsanbringelser mv. er der, i forbindelse med ikrafttræden af den gældende kundgørelse, fastsat mere generelle bestemmelser herom (PI-meddelelse af 1. august 2001). Endvidere blev der ved den nye kundgørelses fremkomst udfærdiget et notat af 29. juni 2001, som blev udleveret til hver enkelt vagthavende sammen med et eksemplar af kundgørelsen. Kopi af begge papirer vedlægges.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 2.7. Vejledning om klageadgang mv.

I den endelige rapport om inspektionen var anført følgende:

”Efter § 21, stk. 1, i kundgørelsen skal den tilbageholdte efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen, og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling. Vejledning skal ske ved udlevering af Rigspolicehens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” – som er udsendt i en ny revideret udgave i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænnings- og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Detentionsrapporten indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den tilbageholdte. Denne rubrik er kun udfyldt i ét tilfælde.

På grund af manglende notat herom er det ikke muligt at efterprøve om der er sket vejledning efter § 21, stk. 1, i de øvrige 19 tilfælde.

Det er beklageligt at der i 19 tilfælde ikke er notat i rubrikken om vejledning efter kundgørelsens § 21, stk. 1, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2. Jeg henstiller også på dette punkt til politimesteren at indskærpe notatpligten, og jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

Jeg beder desuden politimesteren om en udtalelse om hvorvidt vejledning er sket i de 19 tilfælde.”

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 udtalt følgende herom:

”Jeg har forhørt mig hos gruppen af vagthavende, der har oplyst, at de ikke nu har klar erindring om de anførte forhold. Men de har oplyst, at der generelt, så vidt det i øvrigt er muligt, sker vejledning ved løsladelsen.

Undtagelserne har, efter det oplyste, alene været de tilfælde, hvor den anbragte har nægtet at modtage vejledning eller blot har smidt den udleverede pjece/vejledning på gulvet.

Idet jeg beklager, at det ikke i hvert enkelt tilfælde er noteret i detentionsrapporten, at der er sket vejledning/udlevering af omhandlede pjece, skal jeg anføre, at bestemmelsen og notatpligten, som tidligere anført, er – og vil blive indskærpet over for gruppen af vagthavende.”

Justitsministeriet har ikke udtalt sig særskilt herom, men har i tilslutning til sine øvrige bemærkninger udtalt at politimesterens udtalelse ikke giver ministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Politimesteren i Fredericia har ved brev af 14. august 2003 fremsat følgende afsluttende bemærkning:

”Afslutningsvis bemærkes, at vi, for i fremtiden at undgå fejl i procedurerne vedrørende detentionsanbringelser, har besluttet, at alle detentionsrapporter skal til vicepolitiinspektøren til efterfølgende kvalitetskontrol. Konstateres der i den forbindelse mangler eller fejl, sker der løbende underretning til de vagthavende.

Endvidere arbejdes der, som tidligere anført, med at indføre rigspolitichefens detentionsrapport i en forbedret papir- eller elektronisk udgave.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 3.   Opfølgning

Jeg betragter herefter sagen om min inspektion af detentionen i Fredericia som afsluttet.

Ad punkt 4.   Underretning

Denne opfølgingsrapport sendes til Politimesteren i Fredericia, Justitsministeriet, Folketingets Retsudvalg og Rigspolitichefen.

Lennart Frandsen
Inspektionschef